

Dz.U. 2018 poz. 2244**USTAWA**

z dnia 9 listopada 2018 r.

**o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców
w prawie podatkowym i gospodarczym¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629 i 2073) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. § 1. Jeżeli zawierający umowę jako organ osoby prawnej nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę prawną, w której imieniu umowa została zawarta.

§ 2. Druga strona może wyznaczyć osobie prawnej, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu.

§ 3. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę jako organ osoby prawnej, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

§ 4. Jednostronna czynność prawna dokonana przez działającego jako organ osoby prawnej bez umocowania albo z przekroczeniem jego zakresu jest nieważna. Jednakże gdy ten, komu zostało złożone oświadczenie woli w imieniu osoby prawnej, zgodził się na działanie bez umocowania, stosuje się odpowiednio przepisy o zawarciu umowy bez umocowania.

§ 5. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy czynność prawna została dokonana w imieniu osoby prawnej, która nie istnieje.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608, 1629 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 237³ po § 2¹ dodaje się § 2²–2⁴ w brzmieniu:

„§ 2². Szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2, nie jest wymagane w przypadku pracownika na stanowisku administracyjno-biurowym, gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajduje się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, chyba że z oceny ryzyka, o której mowa w art. 226 pkt 1, wynika, że jest to konieczne.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego, ustawę z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ustawę z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych oraz ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia składek na ubezpieczenia społeczne osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą na mniejszą skalę.

§ 2³. W przypadku gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajdzie się w grupie działalności, dla której zostanie ustalona wyższa niż trzecia kategoria ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, pracodawca jest obowiązany przeprowadzić szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2², w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, licząc od dnia ustalenia wyższej kategorii ryzyka.

§ 2⁴. Przepis § 2³ stosuje się odpowiednio, gdy z dokonanej oceny ryzyka, o której mowa w art. 226 pkt 1, wynika, że przeprowadzenie szkolenia okresowego pracownika, o którym mowa w § 2², stało się konieczne. Szkolenie okresowe przeprowadza się w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, licząc od dnia dokonania oceny ryzyka.”;

2) w art. 237¹¹ w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia do 50 pracowników i jest zakwalifikowany do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecia kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 3b:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

4) adresy magazynów stacjonarnych dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takich magazynów korzysta;”;

– w pkt 7 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości w celach przechowywania napojów alkoholowych, których adresy zawarte są we wniosku zgodnie z pkt 4.”;

b) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

„3d. Do wniosku o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, należy dołączyć dowód wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia, o której mowa w art. 9² ust. 1.

3e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b pkt 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

c) uchyla się ust. 4;

2) w art. 9¹ w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przepisu ust. 3 nie stosuje się w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów lub samolotów.”;

3) w art. 9² ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów lub samolotów, ustala się stosownie do deklarowanego obrotu.”;

4) w art. 9⁴:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;”;

c) uchyla się pkt 6,

d) w pkt 8 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 9;

5) w art. 9⁵ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 2, 5 i 8;”;

6) w art. 11¹ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego lub jednorazowo w terminie do 31 stycznia danego roku kalendarzowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) w art. 6a:

1) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień i ulg w tym podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o gruntach oraz deklaracji na podatek rolny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

3) uchyla się ust. 13.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983) w art. 33a w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podpis wystawcy (przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588, 1669, 1693, 1722 i 2073) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, z uwzględnieniem możliwości różnicowania przez rady gmin wysokości stawek tego podatku oraz wprowadzania zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przysyłania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”,

c) uchyla się ust. 15;

2) w art. 9:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Deklaracje na podatek od środków transportowych mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) uchyla się ust. 11;

3) w art. 19 w pkt 5 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 6;

4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Deklaracje na opłatę reklamową, o których mowa w art. 19 pkt 5, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Rada gminy określi, w drodze uchwały:

1) sposób przysyłania deklaracji, o których mowa w art. 19 pkt 5, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone deklaracje, o których mowa w art. 19 pkt 5 – uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

3. Poświadczenie przez organ podatkowy złożenia deklaracji na opłatę reklamową za pomocą środków komunikacji elektronicznej odbywa się zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku również przychodu ze sprzedaży u zmarłego przedsiębiorcy; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

2) w art. 8 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 6, mogą być podpisane przez jednego z małżonków. Podpisanie oświadczenia lub zawiadomienia przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia oświadczenia lub zawiadomienia w imieniu obojga małżonków. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo

2) obniżyć jednorazowo dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.”;

4) w art. 9a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu tego roku podatkowego.”,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215 i 2242.

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Podatnik może zawiadomić w formie pisemnej o rezygnacji z opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, albo pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2b. Dokonany wybór sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania albo złoży w terminie i na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

2c. Oświadczenie oraz zawiadomienie, o których mowa w ust. 2–2b, podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”,

- c) uchyla się ust. 4,

- d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Podatnicy, którzy dochody ze źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, ustalają na podstawie prowadzonych ksiąg, mogą wybrać sposób opodatkowania tych dochodów na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie, o którym mowa w ust. 2, pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania. W tym samym terminie podatnicy mogą zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

8. Wybór sposobu opodatkowania dokonany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 7, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania.”;

- 5) w art. 14:

- a) ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu podatnik jest obowiązany stosować go przez cały rok podatkowy. Podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

- b) uchyla się ust. 1k,

- c) ust. 1l otrzymuje brzmienie:

„1l. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w ust. 1j.”;

- 6) w art. 14b:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze tej metody w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.”,

- b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.”;

- 7) w art. 21:

- a) w ust. 1 po pkt 29a dodaje się pkt 29b w brzmieniu:

„29b) odszkodowania za szkody w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych (KŚT) wydaną na podstawie odrębnych przepisów, zwaną dalej „Klasyfikacją”, do

tego samego rodzaju co środki trwałe, z którym związana była ta szkoda, przy czym przepis art. 23 ust. 1 pkt 45 stosuje się odpowiednio;”;

- b) po ust. 35 dodaje się ust. 35a w brzmieniu:

„35a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 29b, stosuje się także do otrzymanego odszkodowania w części odpowiadającej wartości wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone w tym przepisie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.”;

- 8) w art. 22i w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dla maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 4–6 i 8 Klasyfikacji, poddanych szybkiemu postępowi technicznemu – przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0.”;

- 9) w art. 23 w ust. 1:

- a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wartości własnej pracy podatnika, jego małżonka i małoletnich dzieci, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki; kosztem uzyskania przychodów jest jednak wynagrodzenie małżonka podatnika i małoletnich dzieci podatnika, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należne z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, 8 i 9 lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), z zastrzeżeniem pkt 55 i art. 22 ust. 6ba;”;

- b) pkt 56 otrzymuje brzmienie:

„56) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 46, 47a, 47d, 116, 122, 129, 136 i 137;”;

- 10) w art. 24a:

- a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba fizyczna, spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska może prowadzić księgi rachunkowe również od początku następnego roku podatkowego, jeżeli przychody, w rozumieniu art. 14, za poprzedni rok podatkowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości. W tym przypadku podatnik informuje o prowadzeniu ksiąg rachunkowych w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym były prowadzone. Jeżeli księgi prowadziła spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska, informację składają wszyscy wspólnicy.”;

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać ta księga, oraz szczegółowy zakres obowiązków związanych z jej prowadzeniem, w celu umożliwienia wykorzystania tej księgi jako dowodu pozwalającego na określenie zobowiązań podatkowych w prawidłowej wysokości.”;

- 11) w art. 44:

- a) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. O wyborze sposobu wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 3g lub 3h, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”;

- b) w ust. 6c uchyla się pkt 1,

- c) ust. 6d otrzymuje brzmienie:

„6d. O wyborze formy wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”;

- d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatnicy, o których mowa w ust. 11, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”;

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

b) po pkt 30 dodaje się pkt 30a w brzmieniu:

„30a) alternatywnej spółce inwestycyjnej – oznacza to alternatywną spółkę inwestycyjną w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;”;

2) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

- 1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo
- 2) obniżyć jednorazowo dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.”;

3) w art. 8:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i zawiadomi o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy.

5. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które nie były dotychczas podatnikami w rozumieniu ustawy, informują o wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym uzyskały status tego podatnika.”;

4) w art. 9b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze tej metody w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.”;

b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę.”;

c) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku podmiot informuje o tej rezygnacji w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału.”;

5) w art. 12:

a) ust. 3g otrzymuje brzmienie:

„3g. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu podatnik jest obowiązany stosować go przez cały rok podatkowy. Podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1162, 1291, 1629, 1669, 1693, 2073, 2159, 2192, 2193, 2212, 2215 i 2243.

- b) uchyla się ust. 3h,
 - c) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3g.”;
- 6) w art. 16 w ust. 1:
- a) pkt 13c otrzymuje brzmienie:

„13c) u podatnika będącego wspólnikiem spółki niebędącej osobą prawną – wartości pracy własnej innych wspólników tej spółki będących osobami fizycznymi, a także ich małżonków i małoletnich dzieci, z tym że kosztem uzyskania przychodów jest jednak wynagrodzenie małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należne z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, 8 i 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244), z zastrzeżeniem pkt 57 i art. 15 ust. 4g;”;
 - b) w pkt 58 po wyrazach „53,” dodaje się wyrazy „54a,”;
- 7) w art. 17:
- a) w ust. 1:
 - po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:

„54a) odszkodowania za szkody w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda, przy czym przepis art. 16 ust. 1 pkt 48 stosuje się odpowiednio;”;
 - po pkt 58 dodaje się pkt 58a w brzmieniu:

„58a) dochody (przychody) alternatywnych spółek inwestycyjnych uzyskane w roku podatkowym ze zbycia udziałów (akcji), pod warunkiem że alternatywna spółka inwestycyjna, która zbywa udziały (akcje), posiadała przed dniem zbycia bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, której udziały (akcje) są zbywane, nieprzerwanie przez okres dwóch lat;”;
 - b) po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 54a, stosuje się także do otrzymanego odszkodowania w części odpowiadającej wartości wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone w tym przepisie od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.

10b. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 58a, nie stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych ze zbycia udziałów (akcji) w spółce, jeżeli co najmniej 50% wartości aktywów takiej spółki, bezpośrednio lub pośrednio, stanowią nieruchomości położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prawa do takich nieruchomości. Przepis art. 3 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 8) w art. 18:
- a) w ust. 1e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie składania zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, udostępnić do publicznej wiadomości, poprzez publikację w Internecie, środkach masowego przekazu lub wyłożenie dla zainteresowanych w pomieszczeniach ogólnie dostępnych, informacje, o których mowa w pkt 1.”;
 - b) po ust. 1e dodaje się ust. 1ea i 1eb w brzmieniu:

„1ea. O udostępnieniu informacji, o którym mowa w ust. 1e pkt 2, podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym podatnik otrzymał darowizny.

1eb. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1e pkt 2, zwolnione są podmioty, których dochód określony zgodnie z art. 7 ust. 1 za dany rok podatkowy nie przekracza kwoty 20 000 zł.”;
- 9) w art. 25:
- a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. O wyborze sposobu wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 1b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5c otrzymuje brzmienie:

„5c. Podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,

d) w ust. 7 uchyla się pkt 1,

e) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze formy wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6 i 6a, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650, 1629 i 2212) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1a:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, jeżeli przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 2 000 000 euro i nie więcej niż 3 000 000 euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą,”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, które stosują zasady rachunkowości na podstawie art. 2 ust. 2,”,

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) jednostka, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2a, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku była jednostką mikro”,

b) w ust. 1c:

– w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

b) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki cywilne osób fizycznych i przedsiębiorstwa w spadku, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie oraz przedsiębiorstwa w spadku działające zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej, które stosują zasady rachunkowości na podstawie art. 2 ust. 2,”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) jednostka, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2a, jeżeli na dzień poprzedzający dzień otwarcia spadku była jednostką małą”,

c) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

- 2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;
- 3) w art. 7 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:
- „2b. Jednostka mikro, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1, 2a, 4 i 5 oraz ust. 1b, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów w zakresie tworzenia odpisów aktualizujących wartość aktywów oraz rezerw na znane jednostce ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń.
- 2c. Przepisu ust. 2b nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;
- 4) w art. 28 w ust. 4a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;
- 5) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;
- 6) w art. 32 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
- „7. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może dokonywać odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych według zasad określonych w przepisach podatkowych.
8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;
- 7) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz sposobów dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 1–4 i 6–8.”;
- 8) w art. 37 w ust. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) 25 500 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;
- 9) w art. 39 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
- „6. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c pkt 1 albo ust. 1d, może nie tworzyć biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych.
7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;
- 10) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat, licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie.”.
- Art. 10.** W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2014) w art. 37h w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) benzyny silnikowe o kodach: CN 2710 12 45 lub CN 2710 12 49 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 2) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 43 lub CN 2710 20 11 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzupełniające: skróconą nazwę (firmę), wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej, dane kontaktowe, a w przypadku osobowych spółek handlowych i podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców na zasadach określonych dla spółek osobowych – dane dotyczące poszczególnych wspólników, w tym ich identyfikatory podatkowe.”;
 - b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie identyfikacyjne podatników niebędących osobami fizycznymi zawiera: pełną i skróconą nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, adres siedziby, numer identyfikacyjny REGON, organ rejestrowy lub ewidencyjny i numer nadany przez ten organ, wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, a ponadto:”;
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie identyfikacyjne podatników będących osobami fizycznymi wykonujących działalność gospodarczą zawiera dane, o których mowa w ust. 2, nazwę (firmę), adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, adresy dodatkowych miejsc wykonywania działalności, numer identyfikacyjny REGON, organ ewidencyjny, wykaz rachunków bankowych, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych.”;
- 2) w art. 10b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni konieczność zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w zgłoszeniach oraz ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;
- 3) w art. 14:
 - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) weryfikacji danych, o których mowa w pkt 1, oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi i sądowymi prowadzonymi na podstawie odrębnych przepisów;”;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw informatyzacji po zarejestrowaniu osoby fizycznej w rejestrze PESEL jest obowiązany przekazywać niezwłocznie z tego rejestru do CRP KEP następujące dane: nazwisko, imię, numer PESEL oraz informacje o dacie zgonu i dacie znalezienia zwłok.”;
 - c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego uzupełniają lub aktualizują w CRP KEP dane dotyczące numeru podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym, numeru identyfikacyjnego REGON, numeru PESEL oraz rodzaju i numeru dowodu tożsamości na podstawie informacji otrzymanych od organów prowadzących rejestry urzędowe i sądowe zawierające te dane lub informacji ujawnionych w tych rejestrach.”;
 - d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego mogą aktualizować w CRP KEP nazwę podmiotu i adres jego siedziby na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym lub otrzymanych z tego rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990) w art. 2 pkt 45 otrzymuje brzmienie:

- „45) motocykl – pojazd samochodowy dwukołowy kategorii L3e albo dwukołowy z bocznym wózkiem kategorii L4e, albo trójkołowy kategorii L5e o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojaz-

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 650, 771, 1629 i 2126.

dów odpowiednio dla kategorii L3e albo L4e, albo L5e, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz. Urz. UE L 60 z 02.03.2013, str. 52, z późn. zm.⁵⁾);”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.⁶⁾) w art. 155 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ podatkowy obowiązany jest dołożyć starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2157, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 uchyla się pkt 7;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku – według ostatniego miejsca zamieszkania zmarłego przedsiębiorcy, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnął w grudniu roku podatkowego.”.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Podatnik może złożyć oświadczenie, w formie pisemnej, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, albo złożyć pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

1b. Dokonany wybór formy opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 1 złoży oświadczenie w formie pisemnej właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania albo w terminie określonym w art. 29 ust. 1 złoży pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, w terminie określonym w art. 9a ust. 2 tej ustawy.

1c. Oświadczenia, o których mowa odpowiednio w ust. 1–1b, podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. 647, 1544, 1629 i 2244), zwanej dalej „ustawą o CEIDG”.”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Zwolnienia od podatku dochodowego, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 43, 46, 47a, 71a, 111, 114, 121, 122, 125, 125a, 129, 136 i 137 ustawy o podatku dochodowym, stosuje się odpowiednio do podatników opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.”;

4) w art. 12:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymany został pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnięty został w grudniu roku podatkowego.”.

b) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Wybór zasady opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków, wyrażony w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 6, dotyczy również lat następnych, chyba że w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został otrzymany pierwszy w roku podatkowym przychód, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód otrzymany został w grudniu roku podatkowego, małżonkowie

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 65.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039, 1075, 1499, 1540, 1544, 1629, 1693, 2126 i 2193.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2175 oraz z 2018 r. poz. 650, 1291, 1629, 2126 i 2159.

zawiadomią w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków.”;

- c) dodaje się ust. 8c w brzmieniu:

„8c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 8a, mogą być podpisane przez jednego z małżonków. Podpisanie oświadczenia lub zawiadomienia przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia oświadczenia lub zawiadomienia w imieniu obojga małżonków. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

- 5) w art. 15:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy oraz spółki, których wspólnicy są opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów, prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz, odrębnie za każdy rok podatkowy, ewidencję przychodów, zwaną dalej „ewidencją”, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

- b) uchyla się ust. 3a,

- c) uchyla się ust. 5–7,

- d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku prowadzenia przez zmarłego przedsiębiorcę wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo w spadku kontynuuje prowadzenie tego wykazu.”;

- 6) w art. 20:

- a) uchyla się ust. 1–5,

- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku likwidacji działalności gospodarczej, w tym także w formie spółki, lub wystąpienia wspólnika ze spółki, przepis art. 24 ust. 3a ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”;

- 7) w art. 21:

- a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Zasadę, o której mowa w ust. 1a, mogą stosować wyłącznie podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności, o których mowa w art. 7, oraz podatnicy, których otrzymane przychody z działalności prowadzonej samodzielnie albo przychody spółki – w roku poprzedzającym rok podatkowy – nie przekroczyły kwoty stanowiącej równowartość 25 000 euro.”;

- b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. O wyborze kwartalnego sposobu opłacania ryczałtu podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób opłacania ryczałtu.”;

- c) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1e, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”;

- d) dodaje się ust. 3e w brzmieniu:

„3e. W przypadku wyboru sposobu ustalania daty powstania przychodu na podstawie art. 14 ust. 1j ustawy o podatku dochodowym podatnik informuje o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki wszyscy wspólnicy informują o wyborze sposobu ustalania daty powstania przychodu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”;

- 8) w art. 29 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik nie zgłosił likwidacji działalności gospodarczej, nie złożył oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych albo oświadczenia o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym albo nie zawiadomił w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego

o rezygnacji z tej formy opodatkowania, uważa się, że prowadzi nadal działalność opodatkowaną w tej formie; zawiadomienie to podatnik może złożyć na podstawie przepisów ustawy o CEIDG.”;

- 9) uchyla się art. 35;
- 10) w art. 40 w ust. 1 uchyla się pkt 2;
- 11) w art. 52 uchyla się ust. 1 i 2.

Art. 15. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 651 i 730) w art. 15l w pkt 4 w lit. d skreśla się przecinek i uchyla się lit. e.

Art. 16. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368 oraz z 2018 r. poz. 1076, 1544, 1629, 1669 i 1925) w art. 59:

- 1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia ubezpieczonego o terminie badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez lekarza konsultanta lub dostarczenia posiadanych wyników badań pomocniczych. Zawiadomienie zawiera informację o skutkach, o których mowa w ust. 6 i 10.”;

- 2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5g w brzmieniu:

„5a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje przez:

- 1) operatora pocztowego – w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188);
- 2) pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inne upoważnione osoby;
- 3) pracodawcę.

5b. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 1, przekazuje się w formie pisemnej. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 2 i 3, przekazuje się telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650). Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5a pkt 2 i 3, może być przekazane, jeżeli odpowiednio numer telefonu ubezpieczonego lub jego adres elektroniczny są znane podmiotowi dokonującemu doręczenia.

5c. Zawiadomienie w formie pisemnej przesyłane jest na adres pobytu ubezpieczonego w okresie czasowej niezdolności do pracy, wskazany w zaświadczeniu lekarskim. Zawiadomienie przekazywane telefonicznie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest dokonywane odpowiednio na numer telefonu ubezpieczonego lub na adres elektroniczny, o których mowa w ust. 5b.

5d. Ubezpieczony jest zobowiązany podać wystawiającemu zaświadczenie lekarskie adres pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy, jeżeli adres udostępniony na profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego różni się od adresu pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy.

5e. Ubezpieczony jest zobowiązany poinformować płatnika składek oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych o zmianie adresu pobytu, o którym mowa w ust. 5c, w trakcie niezdolności do pracy, nie później niż w ciągu 3 dni od wystąpienia tej okoliczności.

5f. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 5d i 5e, przyjmuje się, że zawiadomienie o terminie badania wysłane na adres pobytu, o którym mowa w ust. 5c, zostało doręczone skutecznie.

5g. Zawiadomienie przekazane telefonicznie ma skutek doręczenia, jeżeli rozmowa była rejestrowana, a ubezpieczony wyraził zgodę na nagranie. Zawiadomienie przekazane za pomocą środków komunikacji elektronicznej ma skutek doręczenia, jeżeli doręczający otrzymał potwierdzenie jego otrzymania przez ubezpieczonego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150 oraz z 2018 r. poz. 2159) w art. 10:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, złożyć deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, z wyłączeniem przypadków, gdy podatek jest pobierany przez płatnika, oraz przypadków, o których mowa w ust. 1a.”;

- 2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podatnicy mogą złożyć za dany miesiąc zbiorczą deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, pod warunkiem że dokonali w danym miesiącu co najmniej trzech

czynności cywilnoprawnych obejmujących umowę pożyczki lub umowę sprzedaży rzeczy ruchomych lub praw majątkowych, a ostatnia z tych czynności zostanie dokonana przed upływem 14 dni od dnia dokonania pierwszej z nich.”;

3) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, uwzględniając konieczność uproszczenia obowiązków związanych ze składaniem deklaracji.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398, 650, 1544 i 2219) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 97 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner. Członkiem zarządu może być także osoba trzecia.”;

2) w art. 149 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wypowiedzenie umowy spółki przez komplementariusza i jego wystąpienie ze spółki jest dopuszczalne. Przepisy dotyczące spółki jawnej stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 161 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji wymaga zawarcia umowy przez wspólników. Przepisu nie stosuje się do umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawartej zgodnie z art. 157¹.”;

4) w art. 193:

a) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli uchwała zgromadzenia wspólników nie określa dnia dywidendy, dniem dywidendy jest dzień powzięcia uchwały o podziale zysku.”;

b) w § 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zgromadzenie wspólników nie określi terminu wypłaty dywidendy, jej wypłata powinna nastąpić niezwłocznie po dniu dywidendy.”;

5) w art. 195 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. W przypadku gdy w danym roku obrotowym zaliczka na poczet przewidywanej dywidendy została wypłacona wspólnikom, a spółka odnotowała stratę albo osiągnęła zysk w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek, wspólnicy zwracają zaliczki w:

1) całości – w przypadku odnotowania straty albo

2) części odpowiadającej wysokości przekraczającej zysk przypadający wspólnikowi za dany rok obrotowy – w przypadku osiągnięcia zysku w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek na poczet przewidywanej dywidendy.”;

6) w art. 202 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Jeżeli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie byłby obsadzony, członek zarządu składa rezygnację wspólnikom, zwołując jednocześnie zgromadzenie wspólników, o którym mowa w art. 233¹, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Zaproszenie na zgromadzenie wspólników zawiera także oświadczenie o rezygnacji członka zarządu. Rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który zwołano zgromadzenie wspólników.”;

7) w art. 231 uchyla się § 4;

8) po art. 233 dodaje się art. 233¹ w brzmieniu:

„Art. 233¹. W przypadku, o którym mowa w art. 202 § 6, członek zarządu jest obowiązany zwołać zgromadzenie wspólników. Przepisu art. 235 § 1 nie stosuje się.”;

9) w art. 235 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zwołujący ma prawo odwołania zgromadzenia wspólników, z uwzględnieniem art. 236 § 3.”;

10) w art. 236 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Wspólnik lub wspólnicy, którzy zażądali zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, mają wyłączne prawo jego odwołania.”;

11) w art. 243 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności. Kopię pełnomocnictwa dołącza się do księgi protokołów.”;

12) w art. 276 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w umowie spółki, uchwale wspólników albo orzeczeniu sądu. W każdym przypadku sąd może zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;

13) w art. 369 po § 5 dodaje się § 5¹ i 5² w brzmieniu:

„§ 5¹. Jeżeli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie byłby obsadzony, członek zarządu składa rezygnację radzie nadzorczej.

§ 5². Jeżeli żaden mandat w radzie nadzorczej nie jest obsadzony, członek zarządu składa rezygnację akcjonariuszom, zwołując jednocześnie walne zgromadzenie, o którym mowa w art. 397¹, chyba że statut spółki stanowi inaczej. Ogłoszenie o walnym zgromadzeniu zawiera także oświadczenie o rezygnacji członka zarządu. Rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który zwołano walne zgromadzenie.”;

14) po art. 397 dodaje się art. 397¹ w brzmieniu:

„Art. 397¹. W przypadku, o którym mowa w art. 369 § 5², członek zarządu jest obowiązany zwołać walne zgromadzenie. Przepisu art. 399 § 1 nie stosuje się.”;

15) w art. 421 w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wypis z protokołu wraz z dowodami zwołania walnego zgromadzenia oraz kopiami pełnomocnictw udzielonych przez akcjonariuszy zarząd dołącza do księgi protokołów.”;

16) w art. 463 po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§ 3¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w statucie spółki, uchwale walnego zgromadzenia albo orzeczeniu sądu. W każdym przypadku sąd może zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;

17) w art. 531 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Spółka, która w toku postępowania o prawo objęte wydzielonym majątkiem, nabyła w wyniku podziału przez wydzielenie część majątku spółki dzielonej, wstępuje do postępowania o to prawo w miejsce spółki dzielonej bez potrzeby uzyskania zgody strony przeciwnej.”;

18) w art. 546 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej spółka dzielona oraz pozostałe spółki, na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej, odpowiadają solidarnie przez trzy lata od dnia ogłoszenia o podziale.”;

19) art. 571 otrzymuje brzmienie:

„Art. 571. Przekształcenie spółki osobowej w spółkę kapitałową następuje, jeżeli oprócz wymagań, o których mowa w rozdziale 1, za przekształceniem spółki osobowej w kapitałową wypowiedzieli się wszyscy wspólnicy, z tym że w przypadku spółki komandytowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej wystarczy, jeżeli oprócz wszystkich komplementariuszy za przekształceniem wypowiedzą się komandytariusze bądź akcjonariusze reprezentujący co najmniej dwie trzecie sumy sum komandytowych bądź kapitału zakładowego, chyba że umowa albo statut przewiduje warunki surowsze.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821 oraz z 2018 r. poz. 1588 i 1669) w art. 6:

1) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, wraz z załącznikami, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, z uwzględnieniem możliwości wprowadzania przez rady gmin zwolnień od tego podatku, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyki, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przysyłania informacji o lasach oraz deklaracji na podatek leśny za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny

– uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

- 3) uchyla się ust. 11.

Art. 20. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, 2193 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 87:

- a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze.”;

- b) w ust. 5a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19.”;

- c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy łącznie spełnione są następujące warunki.”;

- 2) w art. 89a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;

- 3) w art. 89b ust. 1–2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 90 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.

1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku, gdy dłużnik w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa 90 dzień od dnia upływu terminu płatności, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 90 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167, 1544, 1669, 1697 i 2227) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Adwokat, radca prawny i doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2. Odpis takiego dokumentu może również uwierzytelnić osoba uprawniona przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych, jeżeli uprawnienie takie wynika z treści przedstawionego organom celnym upoważnienia dla tej osoby. Organ celny może w przypadku wątpliwości zażądać okazania oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 2.

2b. Jeżeli odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2, został sporządzony w formie dokumentu elektronicznego, jego uwierzytelnienie dokonuje się, opatrując odpis podpisem, o którym mowa w art. 10b ust. 1. Odpis dokumentu jest sporządzany w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669).”;

- 2) w art. 31 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

- 3) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

- 4) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 138a § 4, art. 141–143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 – z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21–23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220, art. 221, art. 222, art. 223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614) w art. 64 w ust. 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kopia ta powinna być, przez podmiot sprzedający zwierzę, zaopatrzona w numer nadawany według numeracji ciągłej, datę wystawienia, oznaczenie oraz podpis osoby sprzedającej, informację o liczbie zwierząt, dla których została wystawiona, a jeżeli kopiowany dokument dotyczy więcej niż jednego gatunku, także o ich przynależności gatunkowej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. z 2017 r. poz. 1021) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym należy, na żądanie organu wydającego pozwolenie, dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

- 2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz z zastrzeżeniem ust. 2 w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58–60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2–4, art. 78–88 oraz art. 97–103.

2. W sprawach indywidualnych, w których wymóg uzyskania pozwolenia jest wynikiem wprowadzenia nadzoru uprzedniego lub innej formy automatycznej rejestracji w obrocie towarami z krajami trzecimi, pełnomocnik wnioskodawcy, na żądanie organu wydającego pozwolenie, przekazuje organowi oryginał lub urzędowo poświadczony odpis udzielonego pełnomocnictwa. Przepisu art. 33 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215 i 2243) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 194 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.”;

- 2) w art. 195 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Fundusz, składając wniosek do sądu, dołącza wyciąg z ksiąg rachunkowych, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu, potwierdzający nabycie przez fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności albo puli wierzytelności zabezpieczonych hipoteką lub zastawem rejestrowym.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa.”;
- 2) w art. 137 w ust. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zawierające oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1340) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady oraz tryb zwrotu podatku akcyzowego, zwanego dalej „zwrotem podatku”, zawartego w cenie oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 43 do 2710 19 48 oraz kodem CN 3826 00, wykorzystywanego do produkcji rolnej, zwanego dalej „olejem napędowym”.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2018 r. poz. 1541, 1669, 2136, 2227 i 2242) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla obiektów lub urządzeń ruchomych – właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub miejsce prowadzenia działalności przez zakład,”.

Art. 28. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, 1039, 1356, 1629, 1697 i 2227) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.”;
- 2) w art. 30:
 - a) w ust. 7b uchyla się pkt 2,
 - b) uchyla się ust. 7c;
- 3) w art. 32 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70” zastępuje się wyrazami „benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70”;
- 4) w art. 40 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 12 21, 2710 12 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.”;
- 5) w art. 48 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m³.”;
- 6) w art. 86 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) oznaczone kodami CN 3826 00 10 i 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych.”;
- 7) w art. 89 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1565,00 zł/1000 litrów.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771, 1669 i 2243.

- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;”;
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1196,00 zł/1000 litrów;”;
- d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znaczkiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;”;
- e) w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”;
- 8) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:
- 1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
 - 2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – przeznaczone na cele opałowe;
 - 3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.”;
- 9) w art. 95 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:”;
- 10) w art. 96 w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:”;
- 11) w załączniku nr 1 do ustawy:

- a) poz. 40 otrzymuje brzmienie:

40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

- b) uchyla się poz. 41;

- 12) w załączniku nr 2 do ustawy:

- a) poz. 20 otrzymuje brzmienie:

20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
----	---	---

- b) poz. 25 otrzymuje brzmienie:

25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

c) uchyla się poz. 26.

Art. 29. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 w ust. 1 w pkt 2 w lit. c przecinek zastępuje się średnikiem i uchyla się lit. d;
- 2) w art. 40 w ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. d;
- 3) w art. 66 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wzór legitymacji egzaminatora.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1468) w załączniku do ustawy wyrazy „podpis dewelopera albo osoby uprawnionej do jego reprezentacji oraz pieczęć firmowa” zastępuje się wyrazami „podpis dewelopera albo osoby uprawnionej do jego reprezentacji”.

Art. 31. W ustawie z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata stała za udział w usunięciu oporu dłużnika oraz wykonanie polecenia sądu w sprawie osadzenia dłużnika w areszcie wynosi 1000 złotych.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. 647, 1544 i 1629) w art. 29 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) utraty przez przedsiębiorcę uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej przysługujących na podstawie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 33. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771, 1443 i 1669) w art. 301 w ust. 2 wyrazy „art. 196 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 196 ust. 4”.

Art. 34. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia składek na ubezpieczenia społeczne osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą na mniejszą skalę (Dz. U. poz. 1577) w art. 1 w pkt 3, w art. 18c w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) w poprzednim roku kalendarzowym miały zastosowanie przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i które korzystały ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, 2193, 2215 i 2244);”.

Art. 35. Przepis art. 39 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się także do czynności prawnych dokonanych w imieniu osoby prawnej bez umocowania albo z przekroczeniem jego zakresu przed dniem wejścia w życie art. 1, jeżeli nie były one przedmiotem prawomocnie zakończonych przed dniem wejścia w życie art. 1 postępowań sądowych w sprawach cywilnych.

Art. 36. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 37. Do składania informacji i deklaracji dotyczących podatków i opłat, o których mowa w ustawach zmienianych w art. 4, art. 6 i art. 19, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem 1 lipca 2019 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 38. 1. Przepis art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Przepis art. 7 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie do strat powstałych począwszy od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2018 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2418 oraz z 2018 r. poz. 138, 650, 728, 957, 1039, 1098, 1099, 1284, 1544, 1629 i 2172.

Art. 39. Przepisy:

- 1) art. 21 ust. 1 pkt 29b i ust. 35a oraz art. 23 ust. 1 pkt 56 ustawy zmienianej w art. 7,
- 2) art. 16 ust. 1 pkt 58 oraz art. 17 ust. 1 pkt 54a i ust. 10a ustawy zmienianej w art. 8,
- 3) art. 10 ustawy zmienianej w art. 14

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie do odszkodowań za szkody powstałe po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 40. 1. Zawiadomienia złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 14 ust. 1j, art. 44 ust. 3i oraz ust. 6c pkt 1 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym nie wywołują skutków określonych odpowiednio w art. 14 ust. 1k, art. 44 ust. 3i oraz 6d ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Zawiadomienia złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 12 ust. 3g, art. 25 ust. 1e i ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym nie wywołują skutków określonych odpowiednio w art. 12 ust. 3h, art. 25 ust. 2 i 7a ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

3. Skutki określone w art. 9a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym oraz w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r., chyba że podatnik złoży odpowiednio zawiadomienie albo oświadczenie lub wniosek, o których mowa odpowiednio w art. 9a ust. 2b ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą albo w art. 9 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Zawiadomienia o wyborze opłacania ryczału co kwartał, złożone przez podatników przed dniem 1 stycznia 2019 r. na podstawie art. 21 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołują skutków określonych w art. 21 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym w latach podatkowych rozpoczynających się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 41. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2019 r. zawiadomili właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, o której mowa w art. 14b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 7, są obowiązani stosować ją co najmniej do końca trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 14b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym. W przypadku rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w zdaniu pierwszym, po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się przepis art. 14b ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2019 r. zawiadomili właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości, o której mowa w art. 9b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 8, są obowiązani stosować ją co najmniej do końca trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 9b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu dotychczasowym. W przypadku rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w zdaniu pierwszym, po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stosuje się przepis art. 9b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 42. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych lub spółki partnerskie, których przychody, w rozumieniu art. 14 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym, za 2018 r. są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości, mogą prowadzić księgi rachunkowe od początku 2019 r. Do takich osób i spółek stosuje się przepisy art. 24a ust. 5 zdanie drugie i trzecie ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 24a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu dotychczasowym, nie wywołuje skutków prawnych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 43. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Roczne sprawozdania finansowe sporządzone za rok obrotowy rozpoczynający się przed dniem 1 stycznia 2019 r. podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat, licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie.

Art. 44. Do opodatkowania czynności cywilnoprawnych, dokonanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 17, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie art. 17, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 45. Przepisy art. 87 ust. 5–6 ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 46. Przepisy art. 89a ust. 1a i art. 89b ust. 1–2 ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r., których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 47. Identyfikatory wydane na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 48. Legitymacje instruktorów i egzaminatorów wydane zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 40 ust. 1 lub art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 49. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

Art. 50. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.

Art. 51. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15l ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15l ustawy zmienianej w art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 52. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5 i 7 oraz art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 28 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5 i 7 oraz art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 28, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 53. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1 i art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 18 i art. 35, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 4, art. 6, art. 17, art. 19 i art. 44, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.;
- 3) art. 7 pkt 1 i art. 8 pkt 1 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*